

Kedves Testvérem!

... Eljön az éjszaka, mikor senki nem munkálkodhatik. Ján. 9, 4. b.

Annak a jövődölése ez, aki azt mondja magáról, hogy mindennap munkálkodik. Még Ő is tud egy olyan időről, amikor sötétség lesz a földön és nem lehet munkálkodni. Mennyivel inkább kell nekünk munkálkodnunk, akiknek a munkája egyáltalán nem éri fel az övét! Az evangélium szolgálatában nem lehet megállás, hanem mindég fejlődés kell, hogy legyen. Mindég új és új helyen kell evangéliumot hirdetni és lelkeket Krisztus világosságába állítani. Az evangélizáció nyomán terjed egyházunkban az evangélium, de szükségünk van még újjáformált életekre az ifjúság körében is. Addig míg nappal van, használjuk ki az időt a munkára, mert bizony hamar eljön az éjszaka.

Magyar protestáns népfőiskolák.

A pünkösd utáni hetekben találkoztak a protestáns népfőiskolák vezetői. 26 népfőiskolának a kiküldöttjeit számoltuk össze. Tavaly még csak 12 népfőiskola volt, ma már 26-an szövetkeznek ebben az egy tételben: csak a Krisztus által újjászületett ifjú és leány az igazi egyháztag és nemzetépítő. Sok gyarlóság, sok emberi akarat, sőt érvényesülési vágy, majd csetlő-botló kezdeményezés van ezekben a népfőiskolákban, de az, Aki mindennap akar munkálkodni, mindeneket úgy intézhet, hogy igazán világosság áradjon ezekből a kezdeményezésekből. Bizony nőni kell a népfőiskolás mozgalomnak, nemcsak a mi egyházunkban, hanem az egész országban. Nekünk evangélikusoknak nagy felelősségünk van. Hiszen az egész mozgalom nálunk kezdődött és tőlünk indult ki, ha nem azon az úton halad, amelyet nekünk Isten mutatott, akkor hűlenek vagyunk. Éppen ezért fokozottan kérem Kedves Testvéremet, hogyha felelősséget érez a népfőiskolánk iránt, ne szünjék meg imádkozni értünk, hogy ez a négy evangélikus népfőiskola valóban Krisztusban hívő embereket bocsásson útra! Hálát adok Istennek, hogy adott nekünk adakozó és imádkozó közösséget. Csak arra kérem Kedves Testvéremet, meg ne restüljünk éppen most, még nappal van és eljőhet az idő, amikor nem lehet munkálkodni többé.

Nagytarcsa.

Az utolsó körlevelemben beszámoltam már magunkról, nemkülönben az új házról és a kerről. Ma már az utolsó simítások elvégzése után, készen áll a ház, minden talpalatnyi föld a kertben pedig palántákat hordoz. Állatállományunk is bővült azóta. Négy báránka legelészik a kert árkanak partján. Így talán nem lesz hús gondunk

a jövő télre, ha a malacaink is meghízhatnak. Isten megengedte, hogy felelős vezetőt is megfelelő fizetéssel állíthattunk a népfőiskola élére. 35 fiút várunk megint, hogy megismerkedjenek azokkal a dolgokkal, amik életükre szükségesek. De minden öröm mellett nagy kéréssel is fordulok Kedves Testvéremhez. Minden esztendőben elhasználnának a konyhai ruháink, edénytörzők törülközők, porruhák. Az intézet tisztántartásához és a fiúk neveléséhez pedig bizony példamutatóan kell eljárunk ezekben a dolgokban. Ezért pénzadományon kívül Kedves Testvéremtől, ha van odahaza ilyen célra megfelelő ruhadarab, igaz szeretettel kérem. A gazdasági ház egyik ablakán sincs függöny még, különösen az ebédlőn hiányzik. (Az ablakok mérete: 100×140 cm.) A többi ablakra az ENOSz, majd a ceglédi leányok által készített gyönyörű függönyök kerültek. Minden segítséget nagyon hálásan köszönök. Minden fillér, minden kis segítség közelebb visz bennünket a célunkhoz.

Fiaink közül igen sokan katonák. Hatan közülök már a frontra is mentek. Eddig még levelet nem kaptam tőlük. Közlök azonban azokból a levelekből, amik a múlt hónapban érkeztek.

Levelek:

„Lehet, hogy életem csak az orosz földig vezet, nem tudhatom, de valahogy Isten kezében érzem magamat s nyugodtan megyek, csak szegény öreg szüleimre gondolok fájó szívvel.“

„Idehaza talán nehezebb az élet mint Tarcvár, azonban itthon sincsen olyan nagy gátlás, mit ne lehetne átvinni, ugyan nagyon könnyen nem is megy, de minden lehetséges lesz. Hej, népfőiskolás napok, ha rátok gondolok. Még egyszer jó volna elmenni.“

„Én nem felejttem el soha a népfőiskolás napokat, mert ha csak rá gondolok, szinte könnybe lábadnak szemeim, milyen jól voltunk mi ott együtt, hogyan tudtunk örülni egymásnak. Egyek voltunk a Krisztusban.“

„Még egy barátunk sincs, aki hozzánk tartozna, de Isten majd fog adni, milyen jó volt Tarcvár, ahol mindenki barátom volt, sohasem éreztem magam egyedül, de most is tudom, hogy Isten velem és mellettem van.“

Orosháza.

Orosházai népfőiskolánkon szintén a szünetnek csendessége van. Azonban a munkálatok elrejtve tovább folynak. Megbeszélések, tervek, az építésre, tananyagra. Június első napjaiban Nagytarcsán összejöttünk az orosházi vezetőkkel és kidolgoztuk a népfőiskolák pontos tananyagát és munkamódszerét. Ezt a megbeszélé-

lést még egy nyári népfőiskola-vezető képző fogja követni. Tervek és munkánk mindég van és lesz mindaddig, míg engedelmeskedni tudunk Annak, aki munkálkodni akar. Az orosházi fiúk leveleiből szintén közlök néhányat:

Levelek:

„Még csak rövid ideje, hogy itthon vagyok és már úgy tűnik fel, mintha nagyon rég volna. Hiányzik a Népfőiskola, az ottani közösség, a barátok.“

„Az ifjúsággal már próbálkoztam, hogy összegyűjtsem őket, sokan nem értenek meg, vagy nem akarnak. Mikor a népfőiskoláról eljöttem, azt hittem könnyű lesz a munkám, de most látom milyen nehéz. Érzem, hogy magam gyenge vagyok, hogy felébresszem ezt a falut

Nagytarcsa, 1942. július 1-én.

nemtörődömségéből, de Isten segítségével minden lehetséges.“

„Először meg sem akartak hallgatni, bizony könnyebb lett volna tüskés ágat kévébe kötni, mint először összehívni az ifjúságot.“

Kérés.

Mégegyszer kérem Kedves Testvéremet, imádkozzon értünk és népfőiskolai mozgal- munkáért. A Fébé diakonissza anyaház munkájá- ért, hogy a jövőben is olyan áldásos leánypép- főiskolai munkát folytasson mint idén. A dunán- túli népfőiskolai terveikért, hogy Isten akarata teljesüljön ebben a munkában is. És végül ké- rem imádságát és segítségét a két „öreg“ nép- főiskoláért is.

Igaz szeretettel üdvözli testvére az Úr Jézus Krisztusban:

Szenczy-Sztehló Gábor.

Magyar protestáns népfőiskolák

A múlt év júliusában a Magyar protestáns népfőiskolák vezetői, 32 népfőiskola- nak a képviselőit származott össze. Tavaly még csak az ifjúság volt a fő témája, de most már a közéletre is kitértek. A legfontosabb témák az ifjúság körében is. Addig még nem voltunk olyan közel hozzá, mint most. A munkánk most bizony hamar eljön az éjszaka.

A múlt év júliusában a Magyar protestáns népfőiskolák vezetői, 32 népfőiskola- nak a képviselőit származott össze. Tavaly még csak az ifjúság volt a fő témája, de most már a közéletre is kitértek. A legfontosabb témák az ifjúság körében is. Addig még nem voltunk olyan közel hozzá, mint most. A munkánk most bizony hamar eljön az éjszaka.

Levelek:

„Léteket hogy látom csak az orosz földig vezet nem tudatom, de valószínű Isten csak pont érzem magamat a nyugodtan merveik csak szegény öreg szellemek gondolok lájót szívtel.“

„Jelölés talán nehezebb az élet mint Tar- csán. Azonban ittön nagyon nagy a munka. Én nem látom el csak a népfőiskola- napokat, mert ha csak a gondolatok szintén kéne a járművek szintén, melyen jól voltunk mi ott ez volt, hogyan tudunk önökkel együtt- nek. Egyek voltunk a Kertészetben.“

„Még egy barátnak sincs aki hozzánk tar- tozna de Isten majd hoz adni, milyen jó volt Tarcsán, ahol mindenki barátnom volt, sokan- hoztam magam egyedül, de most is tudom hogy Isten velem és mellettem van.“

Ötletek:

Ötletek népfőiskoláinkon szintén a fel- nevelés céljára van. Azonban a munkások- klativ tovább folytat. Méghiszelesek, tervek az építési tervnyaraz. Jelenleg még napjaink- Magyarországon ösztönöztünk az országban vezető- ket és kidolgoztunk a népfőiskolák pontos tan- anyagát és munkamódszerét. Ezt a módszer-

Az ötletek köztvetlenben beszámoltam már magunknak, természetesen az új házi és a ker- tés. Ma már az ötletek szintén a legfontosabb témák. A legfontosabb témák az ifjúság körében is. Addig még nem voltunk olyan közel hozzá, mint most. A munkánk most bizony hamar eljön az éjszaka.